

Tumtippen

Nr 25

Mars 1996

Ja, Nu sitter man och väntar på att vårsolen skall komma fram. Den enda fördelen med vintern är att den lämpar sig för inomhuslekar. Det är då man övar sina magiska färdigheter. Visserligen gör man ett och annat trick i sommarvärmen, men för det mesta ligger träningen på "is".

Det där med träning innebär inte bara handgrepp, utan även presentation. Detta kan man träna på var man än befinner sig. Det handlar mera om en mental träning där man kopplar samman händelser i verkligheten med magiska effekter. Man kan även studera andra underhållningsformer där man kan få idéer som går att använda till något trick.

Jag har sagt det många gånger. Det är inte våra trick som är viktiga – det är hur vi flätar in dem i en underhållande presentation som skiljer oss åt som trollkarlar. Även om de inte säger det, så ser man ofta trollkarlar som med sitt kroppsspråk visar "Där lurade jag er allt...". Kom därför ihåg att man underhåller sin publik – man lurar dem inte. Min erfarenhet är, att man kan höja en magisk effekt genom att själv spela lite förvånad över vad som händer.

Om man studerar en s.k. "rolig historia" så gäller samma sak. Den sista strofen är överraskande och frambringar åhörarnas skratt. Clownen använder samma teknik. Han använder ofta upprepningsstemat där det sista gången händer något som ingen är beredd på.

Dessutom känner människor igen liknande situationer som de själva har upplevt när de har "klantat sig".

De gånger jag känner mig verkligt illa till mods, är när trollkarlar använder dåliga skämt, där någon bland publiken blir utsatt. Det finns ju så mycket annat att skämta om. Skoja gärna om dig själv, men låt publiken vara i fred!!!

Tacksamma ämnen är sprit, pengar, och mannen/kvinnan på gatan m.m. Jag gör visserligen inte dukröret, men i fantasin skulle jag tänka mig följande presentation:

"Rörmokare Svensson råkade ut för ett litet problem när han jobbade med ett avloppsrör. Han kikade in i röret men kunde inte se något. Ändå var det stopp i röret. Han stack ned handen i röret, och vad fann han då..."

Ja, det finns mängder av vardagliga ting som kan användas som pladder när man presenterar sina trick.

Nostalgi

Mina tidigaste minnen av trolleri har jag hemifrån. Innan TV:n förändrade vårt sätt att förströ oss spelades det mycket kort i många familjer. Min far och mina morbröder lärde mig kortleken i mycket tidiga år. Inte nog med det. De kunde en och annan kortkonst av det matematiska slaget, som jag fick ta del utav. Än i dag kan jag läsa och se på TV hur de stora mästarna som jag då inte kände till använder dessa knep.

Fast i dag är det noga med att beskriva vem som har skapat dem, vilket framstår som skrönor i mina öron. Min far förbättrade 21 kort i tre högar innan varken han eller jag visste vem E Marlo var. Observera att ingen i min släkt är trollkarlar. De konster de kunde hade gått från mun till mun i vardagligt umgänge. Som tur var hamnade så småningom hemligheterna hos mig, vilket gjorde att mitt intresse för trolleri vaknade. En hobby som har givit mig många trevliga stunder i livet.

Av nostalgiska skäl vill jag här ta upp en del av de knep som vi sysslade för ca 50 år sedan. En del skall jag beskriva helt kort. Andra är beskrivna i så många böcker att jag bara kommer att nämna tänkbara nya användningsområden för dem.

MUTUS DEDIT NOMEN COCIS

Denna konsten tarvar väl ingen förklaring. Jag vet inte hur många tusen böcker som har denna konst i innehållsförteckningen. Men hur många kan den perfekt d.v.s. slänga ut korten snabbt. Det skall se ut som om det inte spelar någon roll hur korten hamnar.

Ny användning: Spelet memory består av kortpar som är idealiskt att använda sig av för barn. Även en del kortlekar för

barn med familjer av typen "Svarte Petter".

21 kortkonsten

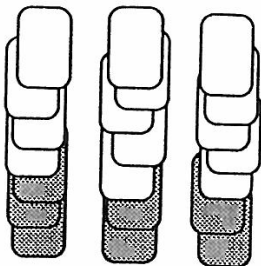
Ni vet den gamla konsten där man ger 21 kort i tre högar med ett kort i taget, samtidigt som man ber någon tänka på ett kort och komma ihåg i vilken hög kortet ligger som han tänker på. Åskådaren får tala om i vilken hög hans kort ligger i. Denna hög läggs i mitten när man samlar ihop högarna. Detta upprepas två gånger till, där åskådaren får tala om i vilken hög hans kort hamnar. Högen där hans kort ligger skall alltid hamna i mitten när man samlar ihop högarna. Du talar nu om för åskådaren att hans kort ligger som 11:e kort från toppen. Detta stämmer alltid.

När jag satt och lekte med denna rutin en gång i tiden p.g.a. min nyfikenhet, kom jag snabbt underfund med, att om man lade "den rätta" högen överst varje gång, kom det valda kortet överst. Likaså om man lade "den rätta" högen underst varje gång så kom det valda kortet underst.

Min far fortsatte sina teorier med att försöka förkorta utförandet. Trots att han inte hade trolleri som hobby kom han på den tiden fram till samma idé som E Marlo.

Han räknade av 7 kort från leken och lade dessa med baksidan upp på bordet. Detta upprepade han så att han hade tre högar med 7 kort med baksidan upp på bordet. En åskådare får nu välja och ta upp vilken hög han vill. Sedan får sprida högen och tänka på ett kort i den upptagna högen. Du har nu klarat av den första utläggningen i ovanstående trick. Utan att ha frågat någonting vet du i vilken hög åskådarens kort ligger. När du samlar ihop högarna ser du nu till att

Åskådarens hög hamnar överst. Med lite modern teknik kan man dölja detta.

Nästa moment är en utläggning med ett kort i taget enligt ovan i tre överlappande rader med bildsidan upp. Om du studerar bilden kan du se vilka 7

kort som kan vara ett av åskådarens kort. De första 7 korten hamnar ju på de platser som är mörka enligt bilden. Lägg märke till att korten är utlagda nedifrån och upp mot åskådaren. Det är ju han som skall se indexen på korten.

När åskådaren pekar på den rad där hans kort ligger, har du fått följande upplysning. Pekar han på den första raden är ett av de tre understa korten hans kort. Pekar han däremot på någon av de andra raderna, så är ett av de två understa korten i raden hans kort. Lägg korten på minnet.

Samla ihop högarna så att du håller reda på de möjliga korten. Har du två möjliga kort d.v.s. åskådarens kort låg i andra eller tredje raden, ser du till att ett av korten hamnar överst och det andra hamnar underst. Du kan nu lägga högen på bordet och fråga åskådaren vilket kort han tänkte på. Beroende på vad han svarar vänder du hela packen eller också vänder du bara det översta kortet.

Har du däremot tre möjliga kort d.v.s. om åskådarens kort låg i första raden gör du på följande vis. Samla ihop högarna och se till att ett möjligt kort hamnar i botten och de övriga två på toppen. Tag packen hastigt under bordet vänd det översta kortet och kupera packen så att det omvända kortet hamnar i mitten. De två andra möjliga korten ligger nu på vardera sidan om det uppvända kortet. Bandsprid nu packen med

baksidan upp. Har du tur så är det uppvända kortet det valda. I annat fall ligger det på höger eller vänster sida om det uppvända kortet.

En annan möjlighet när de möjliga korten skiljer sig åt när det gäller färg och valör. Då kan man ställa frågan på ett sådant sätt att man får reda på kortet utan att åskådaren har nämnt kortet. T.ex. det ena möjliga kortet är rött och det andra är svart. Man ställer då frågan som ett påstående. "**Du tänker på ett rött kort.**" Då vet du vilket kort det är beroende på om åskådaren svarar ja eller nej.

Högarna

Den här konsten lärde jag mig av min morbror när jag var i 10 årsåldern. Jag blev påmind om den när jag satt och bläddrade i "*Scame on card tricks*".

Det hela går ut på att någon får blanda en kortlek och lägga ut den enligt följande regel i högar när du går ut eller vänder ryggen till:

Han får ta det översta kortet från leken och titta på det och komma ihåg valören innan han lägger det med baksidan upp på bordet. Ess räknas som 1 och alla klädda kort räknas som 10. Ovanpå kortet får han räkna upp kort tills han kommer till 12. T.ex. om det första kortet är en 7:a. När han lägger nästa kort ovanpå räknar han 8 o.s.v. till han kommer till 12. När han gjort detta börjar han en ny hög och räknar på samma vis. Detta fortsätter han med tills det inte går att bilda flera högar.

När du kommer tillbaka kan du direkt säga vad summan av de understa korten i högarna blir.

Hemligheten: När du kommer tillbaka tar du tillbaka de kort som eventuellt blev över när han räknade upp högarna. Först kastar du en hastig blick på bordet för att se hur många högar det ligger där. Antalet högar minskar du med 4.

Antalet högar som blir kvar multiplicerar du med 13. Till detta tal lägger du till antalet kort som blev över när åskådaren bildade högarna. Låt oss anta att det ligger 7 högar på bordet när du kommer tillbaka. 5 kort har åskådaren lagt åt sidan för att det inte räckte till att bilda en ny hög. $7 - 4 = 3$. $3 * 13 = 39$. $39 + 5 = 44$. Vilket bör stämma.

En vågad historia

Det var inte länge sedan jag såg något liknande från Las Vegas på TV. Exakt samma grej lärde jag av min morbror. Ja, på den tiden och för min ålder räknades den lite vågad, så jag fick lova att inte visa den för vem som helst. Hela konsten bygger bara på kuperingar och en liten lustig historia. Hoppas att jag kommer ihåg den.

Från toppen av leken ligger de fyra knektarna med spader knekt överst. Sedan de fyra 10:orna, de fyra essen, de fyra damerna och sist de fyra kungarna. Över spader knekten lägger du ett kort vilket som helst som du kommer ihåg. Jag kommer att kalla detta för nyckelkortet.

Den här konsten går enbart ut på att hålla svada så att inga döda punkter uppstår.

Kupera leken några gånger men se till att inget av de ordninglagda korten hamnar i botten. Det bästa är att uppskatta kuperingarna så att nyckelkortet hamnar någonstans i mitten av leken. Nu gäller det att prata under tiden som du lägger upp ett kort i taget med bildsidan upp i en hög på bordet. Jag ger här en del riktlinjer, men ibland får man fylla i med ett och annat. Likaså kan man ibland få korta av berättelsen, för du skall bara prata tills ditt nyckelkort kommer upp. Den första frasen skriver jag lite utförligare, men de övriga får du fylla i själv med påhittade saker som för historien vidare.

"Det var en kille som promenerade på stan. Han hade inget för sig den kvällen. Han passerade en del krogar, men ensam ville han inte gå på krogen. I ett gathörn träffade han några kompisar. Här är han. Och detta är de tre kompisarna han träffade."

Du anpassar din berättelse tills ditt nyckelkort kommer upp. Efter nyckelkortet kommer spader knekten som är huvudpersonen i dramat. Därefter de tre andra knektarna. Lägg de fyra knektarna åt sidan i en solfjäder med bildsidan upp på bordet.

"De pratade om att göra något kul. Men vi har ju inga pengar..... Det kanske går att ordna sade en av dem (Peka på spader knekt). Jag skall se vad jag kan göra om ni väntar här."

Tag upp spader knekten och lägg den ovanpå korten du har kvar i handen. Tag sedan upp högen med avräknade kort och lägg dessa ovanpå alltsammans.

"Han var borta en bra stund. Men han kände några fina herrar som var bankirer. Han hoppades att de var hemma. När han kom fram satt de och spelade kort. Här sitter de. De var på gott humör så han fick låna fyra tior."

Precis som förut. När du kommer till ditt nyckelkort lägger du upp spader knekt. Efter denna lägger du upp de fyra kungarna. Och sedan lägger du ut de fyra tiorna.

"De fyra grabbarna blev ju ganska glada över att ha en kompis som kunde ordna det mesta. Därför sade den ena. Kan vi inte ordna lite sprit också. Det kanske går att ordna säger samma kille."

Lägg återigen spader knekten in i leken på samma vis som förut. Kupera några gånger, innan du börjar med utläggningen.

"Nu gällde det att hitta en langare som kunde leverera sprit. Systembolaget var ju stängt... (Bla, bla, bla...). När han kom tillbaka hade han ordnat fyra enlitersbuteljer."

Återigen när du kommer till nyckelkortet lägger du upp knekten och de fyra es-sen.

"Nu hade de pengar, sprit och brännvin. Men skulle det inte vara trevligt med lite tjejer också."

Upprepa nu förfarandet med knekten som ovan och dra en historia om hur han ordnade fyra damer.

Ja, det var det hela. Här har jag beskrivit konsten som jag lärde mig den. I dag när jag behärskar både falskblandningar och falska kuperingar kan jag få denna konst att gå hem för en mycket kräsen publik. Men det konstiga är att dagens publik, som inte spelar så mycket kort, förstår inte att en vanlig kupering inte förändrar ordningen på korten. Detta fick jag möjlighet att lära mig i mycket unga år.

Florentin

Höstmötet

Fredagen den 24 november 1995 var det dags för vårt höstmöte. Vi träffades på vårt stamlokal Asteria där krögaren Faro hade dukat för ca 30 Magiska bröder och systrar.

Som vanligt på våra hösträffar ställde styrelsen upp och presenterade kommande och aktuella aktiviteter. En del frågor diskuterades bl.a. hur vi skulle ställa oss till de kvinnor som vill söka medlemskap. Nästan samtliga närvarande tyckte att vi i likhet med andra klubbar kunde hälsa Magiska Systrar välkomna.

Som vanligt vid våra möten är alla sugna på att trola. Därför är det ganska svårt att låta bli kortleken mellan rätterna. För oss är det helt naturligt, men för utomstående verkar vi nog lite galna. Men vad gör väl det. 140 kr för en tre-rätters middag bestående av Löjromstoast, Filé Oskar och kaffe med kaka är ett pris som få krögare kan erbjuda. Vin och vatten svarade Magiska Bröderna för.

Efter middagen var det dags för vår sedvanliga tävling. Den här gången var det 5 som vågade sig upp på podiet.

I skrivandets stund kommer jag inte ihåg ordningen men tror mig komma ihåg vad de flesta visade.

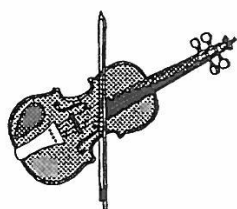
Sim: Visade en kortkonst som tyvärr misslyckades p.g.a. att flickan som skulle hjälpa honom inte var så bra på kortleken. Synd om honom – han lurade mig totalt med samma trick vid bordet.

Mr. Dannyman: Rolig som alltid. Den här gången hade han en akt med ett valt kort där åskådaren får behålla ett avrivet hörn. Många överraskningar uppstod innan han slutligen fann kortet i sin plånbok. Så bra att han blev kvällens vinnare.

Crillo: En mental akt som frambringade många skratt. Assistenterna Bergöö och Maj-Britt var väl inte mycket till hjälp, men deras kommentarer förhöjde underhållningen en hel del.

Rolfino: Tyvärr var jag inte så uppmärksam, men det handlade om några tärningar i en låda. Hans slutkommentar . "Detta trots att jag har tummen mitt i handen" kam-made hem en extra applåd. Roligt när folk raljerar med sig själv.

Florentin: Undertecknad visade en egen version av "Osynliga leken". Jag var en hårsman från att vinna kvällens tävling, men Daniel "Mr Dannyman" blev mig över-mäktig. Det var han värd speciellt efter hans satsning på förra mötet där rekvisitan inte ville som han.

Tumtippen Gratulerar

50 år

Lars Billström	1996-05-29
Rolf Oppenheimer	1996-01-01

65 år

Christer Nilsson	1996-09-22
------------------	------------

70 År

Rolf Carlsten	1996-12-17
---------------	------------

75 År

Lennart Beijer	1996-07-19
Ulf Johansson	1996-12-22
Per Lindblom	1996-07-01
Pehr Logander	1996-02-26
Ohlsson Olle	1996-02-10

80 År

Stig Lindström	1996-07-30
----------------	------------

90 År

Birger Lindgren	1996-11-03
-----------------	------------

Övning i dubbellyft

Lägg följande tre kort i ordning från toppen av leken. Först vilket kort som helst. Sedan spaderdam. Och som tredje, kort spader kung.

Lyft de båda översta korten som ett kort och visa damen och säg: **"Det var en gång en dam"**. Vänd tillbaka dubbelkortet på leken och skjut ut det översta kortet och stoppa in detta någonstans i mitten av leken samtidigt som du säger: **"Hon gav sig in i den farliga leken"**.

Utför ett nytt dubbellyft och visa kungen. Säg: **"Hennes gubbe beslutade att gå till botten med det hela"**. Vänd tillbaka dubbelkortet på leken och tag det översta kortet och skjut in det underst i leken.

Gör en magisk riffing med tummen nedifrån och upp. Säg: **"Men han gick snart hem igen och tyckte att damen var botten"**.

När du säger den sista frasen vänder du det översta kortet och visar att kungen kommit tillbaka till toppen av leken. Vänd sedan hela leken och visa att damen ligger i botten.

Florentin

